

Lliga a tres bandes

La possibilitat d'etiquetar com a intranscendent el Barça-Atlético d'aquest vespre ja es va esvaïr quan els de Simeone van guanyar el Girona, sense haver d'esperar si a Vila-real es donava per bo el 0-2, el 4-2 o el 4-4. Per tant, l'escenari del Barça ha canviat més aviat poc. La manera de convertir les set jornades que quedaran en secundàries continua sent una victòria contra l'Atlético que transformi el +8 en un +11. Perquè, tant amb +8 com amb el +10 de fa uns dies, els matalassers saben que l'única manera que tenen de mantenir un mínim somni competitiu és guanyar al Camp Nou. Abans de jugar, els precedents –molt favorables al Barça– compten entre poc i gens. Hi incideix molt més la diversificació d'objectius blaugrana –a quatre dies de l'anada de quarts de la Champions– i el risc que, malgrat tot, l'avantatge en la lliga jugui una mala passada en l'aspecte mental.

Abans, a Montilivi, el Girona i l'Espanyol, el pitjor local –cinc mesos i mig sense guanyar– i el segon pitjor visitant –9 punts a fora, com l'Osca– saben que tot el que no sigui guanyar és comprar moltes butlletes per patir de valent fins al final per lligar la permanència, sobretot en el cas dels gironins, que es posarien en el punt de mira del Vila-real, el Celta i el Valladolid, abans de jugar consecutivament contra tots tres. L'Espanyol també haurà de jugar contra el Celta i el Llevant, i la resta dels seus rivals o són de la zona europea o tenen, a hores d'ara, aspiracions de ser-hi.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 06-04-2019, Pàgina 12

-L'Esportiu. Girona 06-04-2019, Pàgina 16

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/opinio/article/1583850-lliga-a-tres-bandes.html>